

Justis- og beredskapsdepartementet

FHS Stabsskolen

Postboks 8005 Dep.

Akershus festning

0030 Oslo

Bygning 10

0015, Oslo

Høringsuttalelse fra FHS Stabsskolen – NOU 2019:13 Når krisen inntreffer

Det vises til rapporten NOU 2019:13 Når krisen inntreffer. Dette er FHS Stabsskolens høringssvar.

1. Behovet for en krisefullmaktslov

1.1. Behovet for fleksibilitet og rask reaksjon fra regjeringen i en eventuell krise.

Som beskrevet av utvalget kan det oppstå kriser der det er viktig at det handles raskt og at det ikke oppstår handlingslammelse fra regjeringen ettersom strakstiltak vesentlig kan forbedre krisehåndteringen. Det foreligger flere bestemmelser i beredskapslovgivningen som kan hjemle strakstiltak i en krisesituasjon. Beredskapslovgivning er fragmentert og dette søkes avhjulpet av utvalget. Særlig ved hybride hendelser utenfor krig, vil det kunne være et behov for en byråkratforenklende krisefullmaktslov.

Dersom det blir flere konkurrerende krisehjemler som overlapper er det viktig at forholdet mellom disse avklares slik at det ikke oppstår forvirring. Dette gjelder særlig dersom de ulike hjemlene bygger på forskjellig rettsgrunnlag (se punkt 2.1. og 2.2. om konstitusjonell- og forvaltningsrettslig/alminnelig nødrett).

Det er viktig at rettsgrunnlaget for tiltak som gjennomføres i en krise er sikkert før en eventuell krise inntreffer. Usikkerhet og tvil rundt dette kan skape usikkerhet og kan skape forsinkelser og handlingslammelse. Det finnes allerede adskillige hjemler for hastetiltak i

beredskapslovgivningen og det er viktig at en eventuell krisefullmaktslov avstemmes opp mot gjeldende regelverk.

2. Hjemmelsgrunnlag for en krisefullmaktslov

2.1. Forvaltningsrettslig nødrett som rettsgrunnlag for en krisefullmaktslov

Utvalget argumenterer for at “alminnelig nødrett” eller “forvaltningsrettslig nødrett” vil være det understøttende hjemmelsgrunnlag for den foreslåtte krisefullmaktsloven.¹ Forvaltningsrettslig nødrett må forstås som at forvaltningen i visse situasjoner kan fravike lov. Det vises til at konstitusjonell nødrett brukes som hjemmel i beredskapslovgivningen og er en kodifisering av det underliggende rettsgrunnlaget, på samme måte mener utvalget at den foreslåtte krisefullmaktsloven skal kodifisere det underliggende nødrettsinstituttet. FHS Stabsskolen stiller seg svært kritisk til dette som bruk som hjemmelsgrunnlag.

Dette prinsippet kommer til uttrykk i straffeloven § 17 om nødrett, og anses å være uttrykk for et bredere prinsipp.² Nødrett kan altså i visse tilfeller hjemle at forvaltningen gjør ellers ulovlige handlinger, forutsatt at handlingen er proporsjonal sett i forhold til den foreliggende nødssituasjon.

Den foreslåtte krisefullmaktsloven har som formål å gi regjeringen muligheter til å lage forskrifter av lovs rang (jf. utvalgets forslag til § 4, “[...]som utfyller, supplerer eller fraviker lovgivning” (denne forfatterens understreking)). Det betyr at reglene i Grunnloven §§ 76-78 om lovgivningsprosessen fravikes i ekstraordinære kriser.³ Det innebærer mer enn en kodifisering av de handlinger forvaltningen kan gjøre med hjemmel i forvaltningsrettslig nødrett, slik utvalget hevder.

For å avvike fra regler i Grunnloven må det foreligge hjemmel med Grunnlovs trinnhøyde, dette er kjernen i lex superior prinsippet. Alminnelig/forvaltningsrettslig nødrett er ikke en hjemmel på trinnhøyde med Grunnloven og kan dermed ikke fravike Grunnloven §§ 76-78. Forslaget er derfor grunnlovsstridig.

¹ NOU 2019:13 s. 121

² jf. Rt-2007-404

³ NOU 2019:13 s 123

2.2. Konstitusjonell nødrett

Grunnloven sier ingenting om fravikelse av reglene i Grunnloven i krisetid. Det er til forskjell fra andre land som Finland og Frankrike, som har egne bestemmelser i deres grunnlov som gir regjeringen lovgivningsmyndighet i forfatningstruende kriser.⁴ Det har tidligere blitt drøftet om dette skal inntas i Grunnloven, men det har aldri vært tilstrekkelig oppslutning.

For at regler i Grunnloven skal kunne fravikes må det foreligge et hjemmelsgrunnlag som holder Grunnlovs rang. Det kan for eksempel være konstitusjonell sedvane. Det er sikker rett at konstitusjonell nødrett kan hjemle at noen av Grunnlovens regler fravikes i konstitusjonelle kriser. Eksempelvis kan konstitusjonell nødrett hjemle at regjeringen vedtar lover uten Stortinget dersom det foreligger alvorlige kriser som truer statens eksistens.⁵

Det er konstitusjonell nødrett som er grunnlaget for de fleste hjemlene i beredskapslovgivningen som kan gi utvidede fullmakter til regjeringen. Det vises til utvalget drøftelse av dette. Dette er hjemmelsgrunnlaget som er lagt til grunn for beredskapslovgivningen og vil være det eneste rettsgrunnlaget som kan hjemle at regjeringen vedtar forskrifter med lovs rang i strid med Grunnloven §§ 76-78. Det er derfor sterke holdepunkter for at en krisefullmaktslov må baseres på konstitusjonell nødrett, ikke forvaltningsrettslig-/ alminnelig nødrett, som utvalget foreslår.

Kjerneområdet for konstitusjonell nødrett vil være når landet er i krig, men også andre typer kriser kan utløse konstitusjonell nødrett. Likevel må det antas at det må vesentlig mer til for at en nødssituasjon kan sies å være så alvorlig at reglene i Grunnloven skal fravikes. Det kreves også at situasjonen/krisen er truende for kritiske samfunnsstrukturer.

Ettersom det hjemmelsgrunnlaget utvalget har basert forslaget på vil være grunnlovsstridig, vil det i det følgende behandles som hjemmelsgrunnlaget er konstitusjonell nødrett.

3. Virkeområde

3.1. Ekstraordinære kriser

Etter forslaget skal krisefullmaktsloven bare gjelde i ekstraordinære kriser. Ekstraordinære kriser blir definert i forslagets § 3:

“§ 3. Ekstraordinære kriser

Med ekstraordinære kriser menes i denne lov situasjoner hvor kritiske samfunnsfunksjoner eller andre tungtveiende samfunnsinteresser er truet som følge

⁴ den franske grunnlov § 16 og den finske grunnlov § 23

⁵ beredskapsloven § 3

av at en eller flere alvorlige hendelser har inntruffet, så som omfattende naturkatastrofer, terrorhandlinger, pandemier eller hybride hendelser.”

Det bemerkes at begrepet “ekstraordinære kriser” ikke finnes i annen beredskapslovgivning. Dette skiller den foreslåtte krisefullmaktsloven fra annen beredskapslovgivning. Dette kan skape forvirring i en eskalerende krisesituasjon. Det antas at dette er et bevisst grep fra utvalget for å skille den foreslåtte krisefullmaktsloven fra annen beredskapslovgivning, der begrepet “katastrofer” er brukt.⁶ Dette skillet markerer at krisefullmaktsloven er basert på alminnelig nødrett og ikke konstitusjonell nødrett.

Det er fremhevet av utvalget at den foreslåtte krisefullmaktsloven ikke skal erstatte beredskapsloven og annen beredskapslovgivning, men at den skal fungere som et supplement med delvis overlapp til f.eks. beredskapsloven.⁷ Dette kan skape forvirring. Det kan for eksempel tenkes tilfeller der en krise i starten baseres på den foreslåtte krisefullmaktsloven, men senere vil gå over i en krise som reguleres beredskapslovgivningen ellers. I slike tilfeller vil de senere tiltakene/forskriftene ofte bygge på de tidligere. Dersom de tidligere forskriftene blir opphevet av Stortinget (se punkt 4.1.) kan det skape store huller i reguleringen som vanskeliggjør en effektiv krisehåndtering.

3.2. Alvorlige hendelser

For at krisefullmaktsloven skal kunne anvendes, må alvorlige hendelser som truer vesentlige samfunnsinstitusjoner allerede være inntruffet, jf. forslaget til § 3. Det er noe uklart hva som legges i alvorlig hendelser.

Det formodes at også hendelser utenfor landegrensene vil kunne omfattes av begrepet. Det er for eksempel sterke grunner for at et pandemiutbrudd i Sverige burde kunne gi mulighet til å iverksette krisetiltak i Norge, selv før det har inntruffet alvorlige hendelser i her i landet. Likevel må hendelsene med rimelighet kunne forventes å realisere en krise i Norge. Hvor nær tilknytning til Norge hendelsene må ha må vurderes konkret.

Dette er en annen ordlyd enn den som er valgt i beredskapsloven der innslagspunktet er *“Når riket er i krig eller krig truer eller rikets selvstendighet eller sikkerhet er i fare og det på grunn av disse forhold er fare ved opphold”*. Det er begrunnet i at det kan være klart at krig kan være nært forestående selv om det ikke har inntruffet konkrete hendelser. Det kan være etterretning som viser at krig er nært forestående, eller at rikets sikkerhet på annen måte er truet, selv om konkrete alvorlige hendelser ikke enda har inntruffet.

Det synes klart at mange typer kriser som vil oppfylle kravet som “ekstraordinære kriser” av sin art ikke kan forutses. Likevel vil det i noen tilfeller kunne foreligge informasjon, enten via etterretning, teknologi eller lignende som kan medføre at det er klare holdepunkter for at

⁶ jf. eksempelvis helseberedskapsloven § 1-5 nr. 2.

⁷ NOU 2019:13 s 113

krisen faktisk vil inntreffe om svært kort tid, selv om det ikke kan pekes på konkrete "alvorlige hendelser". Dersom det stenges for bruk av krisefullmaktsloven i slike tilfeller, tvinges forvaltningen til å vente, noe som kan øke skadeomfanget av en eventuell krise. Det bør derfor vurderes om bestemmelsen skal endres til å også omfatte situasjoner der det er klart at krisen om kort tid vil inntreffe.

4. Til forslaget § 6

4.1. Om meddeling til Stortinget

Etter forslaget § 6 2. ledd, foreslås det at det at Stortinget til enhver tid med minst en tredjedel av stemmene kan fatte vedtak som opphever forskrifter gitt i medhold av krisefullmaktsloven. I det følgende omtales dette som et mindretallsvedtak. Det må først spørres om dette er i samsvar med vår konstitusjon. Videre må det spørres om en slik ordning er ønskelig i en krisesituasjon som hjemler bruk av den foreslåtte krisefullmaktsloven.

Det at Stortinget gjennom et mindretallsvedtak kan oppheve forskrifter gitt av regjeringen er en nyskaping av utvalget. Det synes ikke vurdert av utvalget hvor stor del av Stortinget som må være til stede ved et slikt vedtak, men det antas at det kun kreves en halvpart av Stortinget for å gjennomføre slike vedtak, jf. Grunnloven § 73. Ettersom dette ikke er etablert rett, blir spørsmålet om Stortinget ved alminnelig lovvedtak kan skape en ordning der et mindretall på Stortinget med bindende virkning kan oppheve forskrifter gitt av regjeringen, eller om dette krever en grunnlovsendring.

Som hovedregel fattes vedtak i Stortinget med alminnelig flertall, og det vil også være i samsvar med grunnleggende demokratiske prinsipper. Det finnes få tilfeller i vår statsforfatning der et mindretall på Stortinget kan fatte et vedtak med bindende virkning. Riktignok er det etter Stortingets forretningsorden mulig for et mindretall på en tredel berettiget til å starte etterforskning i kontroll- og konstitusjonskomitéen. Det er sikker praksis at dette anses bindende for Stortinget. Dette viser at en slike ordninger er blitt godtatt. At Stortingets forretningsorden er bindende for Stortinget selv, gjør likevel ikke at den vil være bindende for regjeringen. Det er altså snakk om en vesentlig annen type avgjørelse enn det utvalget foreslår.

Det er tvilsomt om en slik ordning står seg. Dersom dette ikke avklares før en eventuell krise kan dette skape stor usikkerhet om en ekstraordinær krisesituasjon skulle oppstå.

4.2. Er ordningen med mindretallsvedtak hensiktsmessig?

Forutsatt at ordningen med mindretallsvedtak er konstitusjonell må det vurderes om denne ordningen er hensiktsmessig.

Utvalgets forslag gir brede fullmakter til regjeringen i krisetid. Som utvalget selv påpeker vil det være nødvendig med visse rettssikkerhetsgarantier for å hindre maktmisbruk. Det at Stortinget "snarest mulig" skal bli informert om bruk av krisefullmaktsloven vil gjøre at disse handlingene kommer under parlamentarisk kontroll.

Tiltak som skal iverksettes med hjemmel i den foreslåtte krisefullmaktsloven vil av sin natur ofte være inngripende og kan derfor også være kontroversielle. Den foreslåtte ordningen innebærer at en forskrift gitt med hjemmel i krisefullmaktsloven står seg som gjeldende med mindre Stortinget aktivt stemmer for å oppheve forskriften. Dette virker som en hensiktsmessig løsning. Dette vil tillate at kontroversielle, men nødvendige tiltak kan gjennomføres uten at dette trenger aktiv støtte i Stortinget. Dette vil tillate en raskere gjennomføring enn hva som ellers ville vært mulig.

Spørsmålet blir om det er hensiktsmessig at et mindretall på en tredel skal kunne oppheve forskriftene. Dersom krisetiltak som er iverksatt i henhold til en kriseforskrift blir opphevet kan dette kraftig hindre effektiv krisehåndtering. Det kan tenkes tilfeller der en krisehåndtering blir mer hindret av en slik oppheving av en forskrift enn den ville vært dersom krisen hadde blitt håndtert gjennom en vanlig lovgivningsprosess. En stans eller bortfall av hjemmelen på et uforutsett tidspunkt kan føre til store hindringer i effektiv krisehåndtering. Riktignok gir dette solide rettssikkerhetsgarantier, men i kriser der det er avgjørende å handle raskt (som er utgangspunktet for krisefullmaktsloven) kan det være avgjørende at det ikke oppstår handlingslammelse.

Det at forskriftene ikke kan fornyes eller gjentas, jf. forslaget § 5, gjør at denne loven uansett ikke kan brukes som et verktøy for å presse igjennom upopulære forslag. Det anses derfor som lite hensiktsmessig at mindretallsvedtak kan oppheve kriseforskrifter.

5. Håndhevingsmekaniske- mangel på straffebestemmelse

Fullmakter gitt med hjemmel i den foreslåtte loven vil naturlig nok være ganske inngripende, både overfor borgerne, men også overfor den vanlige statsforfatningen, for å gi fullmaktene den nødvendige gjennomslagskraft. Det er ikke vanskelig å se for seg situasjoner der krisefullmakter møter motstand hos borgerne. Det gjør at at det trengs en straffereaksjon mot borgere, som ikke etterlever en kriseforskrift. I tillegg til den preventive virkningen en slik bestemmelse vil ha, vil den muliggjøre effektiv håndheving av en krisefullmakt.

Det er fra utvalget ikke fremmet forslag om en straffebestemmelse i denne krisefullmaktsloven. Dette er en vesentlig forskjell fra annen beredskapslovgivning. Det vises

for eksempel til beredskapsloven § 19, helseberedskapsloven § 6-5 og smittevernloven § 8-1. Det er usikkert om utvalget har ansett de vanlige straffebestemmelsene som tilstrekkelige eller om det er utvalgets syn at straffebestemmelsen også kan hjemles som i kriseforskriften. Som redegjort for under er det lite trolig at en straffebestemmelse hjemlet i krisefullmakten vil stå seg mot de sterke skrankene Grunnloven og menneskerettighetene setter på strafferettens område. På samme måte som det vil være svært vanskelig å forutse hvordan en fremtidig krise vil utarte seg, vil også det strafferettslige behovet være vanskelig å forutse. Det er derfor en lite tilfredsstillende løsning å kun belage seg på de "alminnelige" straffebestemmelser.

Grunnloven § 96 setter absolutte legalitetskravet krav når det kommer til straff.⁸ Ettersom den foreslåtte loven kun er ment å avvike fra Grunnloven §§ 76-78 og ikke andre skranker i Grunnloven eller menneskerettighetene, kan den foreslåtte loven ikke tolkes slik at den hjemler Kongen i statsråd å fravike Grl. §96.⁹ I forbindelse med grunnlovsrevisjonen i 2014 sa menneskerettighetsutvalget at "I norsk rettstradisjon har bestemmelsen videre vært tolket slik at straffetrusselen og gjerningsbeskrivelsen må følge av formell lov gitt i henhold til Grunnloven §§ 76 flg., mens øvrige straffbarhetsvilkår kan følge av forskrift."¹⁰ Det er sikker rett at "lov" i Grl. § 96 skal forstås som formell lov. Et straffebud vil derfor ikke kunne hjemles i kriseforskriften gitt med hjemmel i den foreslåtte kriseloven.

Det foreslås derfor at det legges til en straffebestemmelse etter modell fra annen beredskapslovgivning. Det foreslås at det legges til:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer forskrifter eller pålegg som er gitt med hjemmel i loven, straffes med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder, hvis forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

6. Bruk av Forsvaret i en krise utenfor krig

6.1. Grunnloven 101 tredje ledd

Som utvalget påpeker er det vanskelig å forutse de legislative og praktiske utfordringer en fremtidig krise vil medføre. Utfordringene ved pandemiutbrudd og naturkatastrofer vil være vesentlig forskjellige.

Forsvaret sitter med kompetanse og på ressurser som vil kunne ha stor betydning i en eventuell krise. Det bør vurderes om det det er ønskelig å pålegge Forsvaret oppgaver i en

⁸ Se Dok.nr.16 (2011-2012) s. 128

⁹ Forslagets § 4 3. ledd gjør dette klart. Det blir også skrevet ettertrykkelig av utvalget i NOU 2019:13 s. 123.

¹⁰ Se dok. nr. 16 (2011-2012) pkt 24.2.1 med videre referanser.

ikke-væpnet krise. Den foreslåtte krisefullmaktsloven har ingen bestemmelse vedrørende bruk av Forsvaret.

Utvalget forutsetter at krisefullmaktsloven ikke skal hjemle avvik fra andre bestemmelser i Grunnloven enn §§ 76-78.¹¹ Grunnloven § 101 3. ledd setter grenser for regjeringens adgang til å bruke militær makt mot innbyggerne uten etter lov.

Spørsmålet blir dermed om Forsvarets ressurser og kompetanse kan brukes etter denne loven. Ettersom legalitetsprinsippet er særlig sterkt på strafferettens område vil være naturlig å slutte at legalitetskravet i Grunnloven § 101 3. ledd ikke må tolkes like strengt. Hensynene bak bestemmelsen er også litt forskjellig fra de som gjør seg gjeldende mot borgerne.

Det er på den ene side vanskelig å se at det å begrense muligheten for å bruke Forsvaret i en krise der kritiske samfunnsinstitusjoner står på spill var hensikten med en grunnlovsbestemmelse som var ment for å hindre maktmisbruk av en konge med sete i Stockholm. På den annen side kom Stortinget til at det var grunn til å videreføre bestemmelsen ved grunnlovsrevisjonen i 2014. Samlet sett gjør dette at den foreslåtte krisefullmaktsloven ikke i seg selv hjemler bruk av militærmakt.

Dette er et særlig problem ved hybride hendelser der det er vanskelig å avgjøre om man står overfor en krig eller krigslignende situasjon eller ikke. Ettersom loven er ment å overlappe noe med beredskapsloven blir dette problemet satt på spissen. Utvalget skriver på side 121:

“Av den grunn avgrenses ikke loven til kun å gjelde for ekstraordinære kriser i fredstid. Rettslig sett overlapper loven derfor beredskapsloven i noen grad, ved at den gir myndighetene valget mellom å benytte beredskapsloven for det tilfelle at man vil vil omtale situasjonen som “krig eller krigslignende tilstand” eller om man vil håndtere hybride hendelser sivilt etter denne loven, enten i en innledende fase eller i sin helhet.”¹²

6.2. Politiloven § 27a

Politoloven § 27a gir en alminnelig hjemmel for Forsvaret å yte bistand etter anmodning fra politiet ved naturkatastrofer, sikring av kritiske objekter og lignende. De krisesituasjoner som den foreslåtte loven tar sikte på vil nok uansett falle inn under alternativet. Antagelig vil det være mulig for regjeringen å utfylle politiets oppgaver gjennom en kriseforskrift, slik at politiet deretter kan be om bistand fra Forsvaret gjennom politiloven § 27a. Uansett er dette ikke en ordning som medfører byråkratisk forenkling som tilrettelegger for effektivitet og handlekraft, snarere tvert imot vil dette medføre ekstra byråkratiske hindre.

FHS Stabsskolen mener det er lite hensiktsmessig å legge Forsvarets ressurser under politiet på måten som beskrevet over i en ekstraordinær krise. Eksempelet med pandemi er illustrerende. I en slik krise kan det være naturlig at det er helsemyndighetene som har det overordnede ansvar, ikke politiet. Det kan for eksempel tenkes seg at det trengs militære

¹¹ NOU 2019: 13 s 128

¹² NOU 2019: 13 s 121.

styrker for å sikre karanteneområder, fordi omfanget av en pandemi har blitt stort. I en slik situasjon kan det være lite hensiktsmessig å gi politiet kommando over forsvarspersonell og forsvarsressurser ettersom sikring av store områder er noe Forsvaret bedre egnet til å håndtere enn politiet. Det understrekes at i ekstraordinære kriser vil det være avgjørende å handle raskt og ekstra byråkratiske hindre kan i ytterste konsekvens stå i veien for en rask og effektiv deployering av Forsvarets ressurser.

Forsvarets Høgskole mener derfor at det bør vurderes å ta inn en egen bestemmelse om bruk av Forsvaret og Forsvarets ressurser i loven.

7. Faren for misbruk.

FHS Stabsskolen er enig i at en fullmaktslov som gir regjeringen brede fullmakter må ha solide rettssikkerhetsgarantier for å hindre misbruk. Utvalget har foreslått flere rettssikkerhetsmekanismer. Etter § 6 første ledd i forslaget skal Stortinget snarest mulig informeres. Dette gir et klart signal til Stortinget og tilrettelegger for parlamentarisk kontroll.

Det at forskrifter med hjemmel i loven ikke kan fornyes gjør også at ekstraordinære kriser ikke kan brukes av en regjering som en mulighet for å gjennomføre politiske mål på lengre sikt, jf. § 5 i forslaget. Det bemerkes i den sammenheng at det at Stortinget også har en politisk kontrollmekanisme på ingen måte fratar domstolene muligheten for legalitetskontroll i samsvar med Grunnloven § 89.

Som nevnt over er det ikke sikkert at ordningen med mindretallsvedtak er hensiktsmessig, men den vil i alle tilfeller medføre betydelige rettssikkerhetsgarantier.

De rettssikkerhetsmekanismene som utvalget har foreslått anses som mer enn tilstrekkelige for å hindre maktmisbruk.

8. Oppsummering

Den foreslåtte krisefullmaktsloven bygger i stor grad på alminnelig/forvaltningsrettslig nødrett. Det er høyst tvilsomt om alminnelig nødrett kan hjemle en lov som utvalget foreslår og det er FHS Stabsskolens syn at dette vil være i strid med Grunnloven. Videre er det tvilsomt om ordningen med at Stortinget kan oppheve en forskrift gitt av regjeringen med et mindretall på en tredel er holdbar opp mot Grunnloven. Videre kan resultatet av at et mindretall på Stortinget kan oppheve forskrifter gitt med hjemmel gjøre at reguleringen av krisen blir fragmentert og hindre en effektiv krisehåndtering.

Forslaget regulerer verken straff for overtredelser av fullmaktsforskriften eller bruk av Forsvaret i ikke-væpnede kriser. Dette fremstår som åpenbare svakheter for effektiv krisehåndtering og bør avhjelpes.

Ettersom lovforslaget også er tiltenkt å overlappe med beredskapsloven vil det kunne skape usikkerhet rundt omfanget av fullmaktene. Dette kan skape usikkerhet som vil kunne skape større problemer for effektiv krisehåndtering i en ekstraordinær krise, enn dersom håndteringen hadde blitt gjennomført ved vanlig lovgivningsprosess.

Med vennlig hilsen FHS Stabsskolen

Bødvar Ingvarsson
høgskolelektor

Jo Andreas Sannem
høgskolelektor

Erlend Magnus Sogn-Skeie
oberstløytnant
hovedlærer

Erlend Hals Bakke
løytnant

Jonas Altinius
løytnant